

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 28. marts 1980

Generaldirektøren

Under mødet mellem skatteministeren og kommissær Burke den 11. januar var der enighed om, at vi ville holde kontakt med hensyn til de elasticitetsberegninger for spiritusforslaget, som vi havde til hensigt at gennemføre på grundlag af det materiale, som kontorchef Hjorth ville stille til rådighed for os.

Materialet kom prompte, og jeg takker herfor, men desværre er vore ressourcer så beskedne, at vi først nu har været i stand til at fuldføre beregningerne.

Vi vil naturligvis til enhver tid være parat til at drøfte detaljerne i disse beregninger, men da jeg ser, at folketingets skatte- og afgiftsudvalg allerede er begyndt at interessere sig for spørgsmålet, og at I blandt andet har svaret, at der ikke i Danmark er foretaget beregninger over priselasticiteter for spiritus i den senere tid, iler jeg med her at give hovedresultaterne af vore:

Vi har gennemført forskellige beregninger, der viser en priselasticitet for akvavit i intervallet $\div 0,7$ til $\div 1,0$, og for anden spiritus mellem $\div 1,7$ og $\div 1,9$. Disse beregninger er baseret på glidende gennemsnit, hvorved de

Pct.	$\div 0,7 / \div 1,7$	$\div 1,0 / \div 1,9$
167,50 kr./l	$\div 3,0$	$\div 1,7$
176,50 kr./l	$\div 0,9$	$\div 0,9$
180,00 kr./l	$\div 0,2$	$\div 0,2$
200,00 kr./l	$+ 3,1$	$+ 0,5$

Den gældende akvavitsats som enhedsats ville således medføre en provenuedgang for spiritusafgiften på 25–45 mill., hvorved dog er set bort fra det ikke ubetydelige merprovenu af momsen, som ville følge af den mængdemæssige fremgang for omsætningen af anden spiritus¹⁾.

Beregningerne viser en betydelig stabilitet for provenuet af spiritusafgiften ved enhedsafgifter i området 176,50 kr. pr. liter, der svarer til det fremlagte lovforslags virkning for

forskellige hamstringspukler er blevet udjævnet; den statistiske usikkerhed på skønnene er behersket. Denne metode giver måske skøn, der ligger i underkanten af det realistiske. Vi finder i hvert fald, at elasticiteterne uden sådanne korrektioner bliver endnu stærkere, men usikkerheden på skønnene bliver da ganske stor.

Vore resultater for akvavitten stemmer således godt overens med spritfabrikkernes angivelser af en negativ elasticitet på godt 1.

Analyserne er gennemført på grundlag af en sammenvejede priser for anden spiritus, der pr. september 1979 udgjorde 140,- kr. for en helflaske, hvilket antoges at være sammensat af: moms 23,58 kr., avance 15,18 kr., afgift 72,- kr. og grossistpris 29,24 kr.

De nævnte elasticiteter for akvavit og anden spiritus (øvre og nedre grænse parvist sammenholdt) ville med alternative enhedsafgifter for akvavit og anden spiritus give følgende procentvise provenuændringer (provenuændringerne for henholdsvis akvavit og anden spiritus er sammenvejede med vægtene 0,6 og 0,4):

akvavit, til 180,00 kr. og meget begrænsede provenuevinster ved forhøjelse op til 200,00 kr. pr. liter.

Medens der naturligvis kan fremføres et tungtvejende psykologisk argument mod løsninger, der indebærer en *forhøjelse* for snapsen og en samtidig nedsættelse for anden spiritus, gør det samme sig ikke gældende for enhedssatsen på 167,50. På baggrund af disse nye elasticitetsberegninger mener jeg ikke, man kan afvise denne lave enhedssats med

¹⁾ Uændret afgiftsprovenu ved en enhedssats på 167,50 kr. forudsætter, udtrykt på anden måde, en tilbagevenden til forbrugsniveauet for anden spiritus som i 1976.